

Uttagningarna

Jared visste att han hade Jesus Kristus på sin sida.

Noelle Lambert Barrus
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i Frankrike.

Jared dribblade bollen över planen. Spelare sprang runt honom med skorna gnisslande mot golvet.

"Jag är fri!" ropade Gabriel.

Jared passade bollen till Gabriel och fortsatte springa. Sedan passade Gabriel tillbaka bollen. Jared kastade bollen mot korgen.

SVISH!

Den gick in!

"Bra jobbat, Jared", sa hans tränare efter matchen. "Vet du, det är uttagningar till regionlaget om två veckor."

Jared log brett. Bara några få spelare inbjöds att provspela för det laget.

"Uttagningarna blir på en söndag", sa tränaren. "Tror du att du kan vara med?"

Jareds glädje försvann lika snabbt som den kom.

"På en söndag?" frågade Jared.

"Ja. Är det ett problem?"

Jared funderade på det. Det här var hans chans att spela i ett riktigt bra lag! Men på söndagar gick han i kyrkan och fokuserade på Frälsaren.

"Söndagen är en speciell dag för mig", sa Jared. "Men jag ska prata med mina föräldrar om det."

Den kvällen satt Jared på sin säng med sina föräldrar. Han kastade sin basketboll i luften medan han tänkte. "Jag vill verkligen provspela för laget", sa han till mamma och pappa. "Men jag vill inte göra det på en söndag. Jag vet att Gud är viktigare än basket."

"Hur kan vi hjälpa till?" frågade mamma.

Jared vände bollen i händerna. "Kan vi be en bön tillsammans?"

Han lade undan basketbollen och knäböjde med mamma och pappa. "Käre himmelske Fader", sa han, "jag vill verkligen provspela för det här basketlaget. Men uttagningarna är på en söndag! Jag vet att söndagen är den dag jag ger till dig. Vad kan jag göra?"

Efter bönen fick Jared en trösterik känsla.

"Hur känns det?" frågade mamma.

"Jag går inte om uttagningarna är på en söndag", sa han.

"Men jag känner att allt kommer att ordna sig."

Två dagar senare fick Jareds mamma ett e-postmeddelande. Det stod att uttagningarna nu skulle ske på lördagen i stället!

Jared kunde provspela och helga sabbatsdagen! Han visste att hans himmelske Fader hade hört hans bön.

Under de följande två veckorna tränade Jared basket så mycket han kunde. När den stora dagen kom gjorde Jared sitt bästa. Han sprang snabbt på planen, satte de flesta av sina kast och hejade på sina lagkamrater.

"Följande spelare kommer att gå vidare i uttagningarna till laget", sa tränaren efter första omgången. "Lyssna efter ditt namn."

Jareds hjärta dunkade högt. Tränaren ropade upp ett namn. Sedan ett till. Och ett till. Jared kände sitt hopp om att komma med i laget börja blekna.

Snart var tränaren klar med listan. Han hade inte ropat upp Jareds namn. Jared gick inte vidare till nästa uttagning.

Jared satt på bänken utanför gymnastiksalen och stirrade på sina skor. Han hade arbetat så hårt. Men det kändes som om allt hans arbete varit förgäves.

När mamma hämtade honom skakade Jared på huvudet. "Jag kom inte med i laget."

Mamma gav honom en stor kram. "Jag är ledsen att det inte blev som vi ville", sa hon.

Jared drog ett djupt andetag. Sedan kom en tröstande tanke till honom.

"Det kommer inte alltid att bli som jag vill", sa han. "Men Jesus Kristus vet precis hur jag känner mig. Han är på min sida."

Mamma log. "Det har du rätt i! Han vet precis hur du känner dig."

Jared log tillbaka. Han var fortfarande ledsen, men det kändes bättre att veta att Frälsaren förstod hur det kändes. Jared visste att Jesus alltid skulle älska och stödja honom. ●

